SAMEN010

Hang 7
3011 GG Rotterdam
tel. (010) 466 67 22
info@samen010.nl
www.samen010.nl
IBAN: NL 21 TRIO 0338 8152 28
www.facebook.com/Samen010
www.linkedin.com/company/samen010
@Samen_010

SAMEN010 Jaarverslag 2018

Inhoud

1 Voorwoord
2 Energiebank
3 Interview Elly Neven - Energiecoach
5 Donderdag Bijzonderdag & Vrijdag Xtra Bijzonderdag
6 Serve the City Rotterdam
9 Interview Nasrien - Sint voor Kint
12 Budgetmaatjes 010
13 Budgetmaatjes Capelle
13 Budgetmaatjes Plus
15 Interview dhr. Castillo - Budgetmaatjes 010
18 Train
19 RoSA!
20 Michahuis
21 M25 Rotterdam
22 HiP Rotterdam en HiP Capelle
23 Wijkpastoraat Crooswijk
23 Met Elkaar Voor Elkaar
24 Donderdag Bijzonderdag Senior
26 Motto
27 Zin in het Leven!
28 Interview mevr. Limburg - Zin in het Leven!
32 Logeerhuis De Buren
33 Mantelzorgmaatje
34 Odensehuis Rotterdam
35 Interview Willemien - Odensehuis Rotterdam
39 Kerkplein
40 Spirituele Marathon Rotterdam
41 Veelkleurige Religies Rotterdam (VRR)
41 ROS en OMZO
42 Welkom Onthaal
43 Diaconieën en DMS
44 Raad van Aangeslotenen
45 Bestuur
46 Medewerkers
48 Samen 010 in cijfers
49 Winst- en verliesrekening
50 Adressen
52 Colofon

Voorwoord

Ook dit jaar richtten wij ons op mensen die niet in aanmerking komen voor professionele ondersteuning of deze hulp niet zelf kunnen bereiken. Samen 010 ondersteunt de vrijwilligers die actief zijn in projecten rond armoede, zorg en eenzaamheid. Onze vrijwilligers zijn trouw en zetten zich over het algemeen langdurig in bij onze projecten. Dat draagt positief bij aan de continuïteit van de projecten en aan de begeleiding van hulpvragers. We zijn blij met die trouw van vrijwilligers en ook met de komst van nieuwe vrijwilligers die in 2018 bij Samen 010 aan de slag zijn gegaan.

In 2018 is het project Energiebank Rotterdam echt van start gegaan. Dit project doet Samen 010 samen met Stedin. Het richt zich op het terugdringen van energiearmoede door inzet van een vrijwillige Energie-coach. Door de maatschappelijke discussie over de energietransitie en hoe mensen met minder inkomen daar ook aan mee kunnen doen, staat dit project bijzonder in de belangstelling bij energiebedrijven, woningcorporaties en politiek.

Een ander project op het gebied van armoede ging in het najaar van 2018 van start, Budgetmaatjes Plus: een project met als doel een bijdrage te leveren aan de positieve ontwikkeling van kinderen, door het ondersteunen van gezinnen die last hebben van problematische schulden.

Het project Thuis aan de Maas werd in de loop van 2018 omgevormd tot Odensehuis Rotterdam, een inloop-, informatie- en ontmoetingscentrum voor mensen met geheugenklachten of (beginnende) dementie, hun mantelzorgers, familie en vrienden. Het Odensehuis Rotterdam is aangesloten bij de landelijke Odense-beweging.

We hopen dat dit jaarverslag een goed inzicht geeft in ons werk en veel leesplezier oplevert. We laten mensen aan het woord voor wie we ons graag in willen zetten als vrijwilligers en medewerkers van Samen 010. We zijn heel blij met de inbreng van Frances Gallimore, die voor de interviews zorgde en Peter van Mulken, die hen op de foto zette.

Als je meer wilt weten over het werk van Samen 010, volg ons dan op Twitter en Facebook.

Hanny de Kruijf
directeur

Energiebank

De Energiebank Rotterdam (een initiatief van Stedin, Energiebank Nederland en Samen 010) helpt Rotterdammers met een smalle beurs bij het verlagen van de energierekening. Hiervoor zetten we vrijwillige Energiecoaches in, die we koppelen aan een huishouden dat met zijn energierekening aan de slag wil. De Energiecoach komt in een half jaar tijd vijf keer langs en bespreekt met het huishouden welke bespaarmogelijkheden er zijn. Het huishouden bepaalt natuurlijk zelf welke maatregelen er genomen worden: wat past bij het huishouden en wat niet? Bij het besparen op de energierekening is gedragsverandering van de gebruiker van groot belang. Praktisch de mogelijkheden hebben om te kunnen besparen, kan daarbij een belangrijk verschil maken. Daarom nemen de energiecoaches ook een aantal bespaarproducten mee.

Het milieu en het stimuleren van energiebesparing zijn een hot item. Het vinden van partners om dit doel te verwezenlijken, was dan ook niet moeilijk. Wij hebben contact met drie woningbouwverenigingen, die hun bewoners graag bewuster willen maken van hun energieverbruik. Daarnaast hebben we contact met een aantal studenten die een app voor ons maken en vier internationale studenten hebben een impactmeting voor ons gemaakt. Ook hebben we contact met de gemeente Rotterdam, die zich eveneens met duurzaamheid bezighoudt.

In 2018 waren er 33 Energiecoaches actief en werden er twee reguliere trainingen verzorgd. In samenwerking met Woonstad werd een groep van tien wijkbewoners uit het Oude Westen opgeleid tot Energiecoach. Om ze zich zekerder te laten voelen in hun rol, coachten deze Energiecoaches eerst elkaar voordat ze hun buurtbewoners zullen gaan coachen.

Na de start van het project groeide het aantal deelnemende huishoudens langzaam. Het bereiken van de doelgroep van huishoudens die actief aan de slag kunnen gaan met energiebesparing - en daarvoor ook psychische ruimte hebben - vereist een actieve aanpak. Naast de benadering via Huizen van de wijk en door middel van folders, zijn met name door de samenwerking met woningbouwverenigingen meer huishoudens gevonden. Ook is er contact gelegd met verschillende diaconale projecten.

In totaal werden er in 2018 tien huishoudens gekoppeld aan een Energiecoach.

‘Door de gezinnen die ik begeleid praktische tips te geven brengen ze hun energieverbruik omlaag en kunnen ze weer geld uitgeven aan leukere dingen.’

Elly Neven - Energiecoach

Energie besparen met een Energiecoach
Elly Neven is Energiecoach. Dit doet ze al anderhalf jaar. In die tijd heeft ze drie gezinnen begeleid. ‘Ik vind het leuk om mensen te helpen die het om wat voor reden dan ook niet zo breed hebben. Door de gezinnen die ik begeleid praktische tips te geven brengen ze hun energieverbruik omlaag en kunnen ze weer geld uitgeven aan leukere dingen.’

Rondje door het huis
Elly: ‘Over het algemeen houden we ons vooral bezig met hele praktische zaken. Direct tijdens de eerste afspraak bekijken we bijvoorbeeld samen met het gezin de jaarrekening van het voorgaande jaar. Daaruit wordt vaak gelijk al duidelijk wat voor besparingen er mogelijk zijn. Samen maken we vervolgens een rondje door het huis en kijken we welke producten er zouden kunnen helpen bij het energie besparen. Voorbeelden zijn spaarlampen, een zuinige douchekop, isolerende gordijnen of tochtstrips. Het gezin krijgt vervolgens van ons maximaal zes van dit soort producten, zodat ze zonder kosten echt werk kunnen maken van energiebesparing.’

Korter douchen en bewust verwarmen
Naast producten, zit energiebesparing ‘m ook in gedrag. Wat voor tips de Energiecoaches zoal geven? Elly: ‘Een belangrijke tip is om alleen ruimtes te verwarmen en te verlichten waar je ook echt gebruik van maakt. Dan verbruik je geen onnodige energie. Een andere tip is om korter te douchen: vijf minuten is echt meer dan genoeg.’ Bij hun advies proberen de coaches zo goed mogelijk aan te sluiten bij het gezin in kwestie. ‘Werd er eerst een half uur gedoucht en nu een kwartier, dan kun je denken dat een kwartier alsnog heel lang is, maar voor dit gezin is het al grote winst!’

Donderdag Bijzonderdag & Vrijdag Xtra Bijzonderdag

Tijdens alle schoolvakanties organiseert Samen 010 de Donderdag Bijzonderdag voor kinderen van 6-10 jaar en de Vrijdag Xtra Bijzonderdag voor kinderen van 11-14 jaar, die om wat voor reden dan ook niet op vakantie kunnen. Zij mogen gratis met ons mee op leuke uitstapjes, zodat ook zij iets leuk te vertellen hebben na de vakantie.

In 2018 gingen er op de donderdag gemiddeld 20 kinderen mee en op de vrijdag gemiddeld 15. Afgelopen zomer hadden we natuurlijk erg veel geluk met het weer, waardoor we veel buiten zijn geweest. Zo gingen we bijvoorbeeld naar de dierentuin en Plaswijckpark. Soms was het alleen zó warm, dat we maar naar binnen gingen om wat verkoeling te zoeken.

Dankzij 26 enthousiaste vrijwilligers hebben we de kinderen onvergetelijke dagen kunnen bezorgen. Eén van de mooiste uitspraken kwam van een van de kinderen in de vlindertuin in Blijdorp: “Jongens, we moeten niet zo rennen. We moeten eerst nog alles bewonderen.”

Serve the City Rotterdam

Serve the City Rotterdam zet Rotterdammers aan om naar elkaar om te zien. Wij activeren vrijwilligers en in het bijzonder kerken om zich in te zetten voor het welzijn van de bewoners van hun stad. Jaarlijks organiseren wij twee acties: de Hemelvaartsactie en Sint voor Kint.

De Hemelvaartsactie is een driedaagse van buurtprojecten rond Hemelvaart. In 2018 organiseerden ruim 40 kerken (verspreid over de stad) met elkaar in hun wijk sociale en praktische projecten, zoals een inzamelingen voor de Voedselbank, maaltijden uitdelen, buurt- en kinderfeesten, een bedankactie voor werkers in de wijk, ouderenmiddagen, een voetbaltoernooi, concerten voor ouderen, een klussendienst en schoonmaakacties. Ruim 570 vrijwilligers zetten zich in bij 35 verschillende projecten in de wijken: Charlois, Delfshaven, IJsselmonde, Katendrecht, Kralingen, Oude Noorden, Overschie, Spangen en Zuidwijk.

Sint voor Kint is onze jaarlijkse benefietactie, met als doel geld op te halen voor Rotterdamse gezinnen met een krappe beurs. We nodigen kerken uit om sponsoracties te organiseren en werven aanvullend geld bij fondsen en bedrijven. Van de opbrengst geven we de ouders een bon van de speelgoedwinkel, zodat ze zelf iets kunnen kopen voor hun kinderen. In 2018 zijn er 2136 kadobonnen t.w.v. €20,- uitgedeeld (met een totale waarde van €42.720,-). In 2018 leverden 31 kerken een bijdrage middels sponsoracties, collectes en giften.

‘Ze konden eindelijk ook pronken met hun cadeau’

Nasrien - Sint voor Kint

Nasrien woont met haar dochters Mia, Inayah en zoons Fayyad en Zakkariyya in Rotterdam West. Ze leven in armoede, maar zitten niet bij de pakken neer. Toch is het niet altijd makkelijk. Even naar de winkel om iets nieuws te kopen zoals leuke kleding of cadeautjes, zit er voor hen niet in. En dat is vooral tijdens de decembermaanden, waarin alle kinderen om hen heen wél cadeautjes krijgen, lastig. Toen Nasrien cadeaubonnen van Sint voor Kint kreeg, was het hele gezin dan ook door het dolle heen.

Pesten

‘Arm zijn is misschien niet eens het ergste,’ zegt Nasrien. ‘maar, het grootste probleem is dat mijn kinderen daarop worden aangesproken of gepest, omdat ze niet de kleding of de spullen hebben die andere kinderen wel hebben.’ Omdat het gezin onvoldoende financiële middelen heeft, ontvangen ze tweedehands kleren van de Kledingbank Rotterdam en voedselpakketten van de Voedselbank. ‘Tegen mijn zoon zeggen ze dan: “Heeft je moeder weer kleding uit de prullenbak gehaald?” Dat doet heel erg pijn.’ Dochter Inaya; ‘Ik weet ook nog wel dat het spel Pokémon heel populair was. Iedereen had het erover op het schoolplein en ook de meisjes liepen ermee. Ik vond Pokémon ook heel erg leuk, maar wij hadden er geen geld voor dus ik kon niet meedoen en daarom werd ik gepest. Dat vond ik heel erg jammer.’ Nasrien: ‘Het zijn natuurlijk ook andere tijden, vroeger was je al blij als je lekker buiten speelde en busjetrap deed met elkaar, maar tegenwoordig gaat het meer om gadgets en games en als je geen telefoon hebt, dan hoor je er gewoon niet bij. En het ligt ook aan de opvoeding thuis, want de kinderen zouden moeten leren dat het niet vanzelfsprekend is om altijd maar nieuwe dingen te krijgen en dat ze niet gemeen hoeven te doen tegen kinderen die het minder goed hebben.’

Wat je geeft, krijg je ook weer terug

Nasrien gaat niet alleen naar de Voedselbank om een krat met eten en drinken te ontvangen, ze werkt er zelf ook als vrijwilliger om pakketten uit te delen aan andere mensen die dat nodig hebben. ‘Soms trek ik de mensen uit de buurt over de streep om ook naar de Voedselbank te komen, want ze durven vaak niet te komen. Schaamte is nog zo’n probleem van armoede. Je ziet het niet alleen

bij kinderen, maar ook bij volwassenen. Mensen schamen zich om hulp te vragen. Wij mensen, of we nu arm zijn of rijk, hebben allemaal een schaamte. Maar je hoeft het helemaal niet te verbergen. Wij bestempelen elkaar allemaal zó erg, dat we onszelf naar beneden halen. Maar je staat er niet alleen voor. ‘

‘Als de mensen uit de wijk mij zien, dan herkennen ze me, geven ze me een knuffel en een lach. Dáár doe ik het voor, want een lach is voor mij meer waard dan geld. Wat je geeft, krijg je ook weer terug. Ik vind het heel bijzonder om die warmte te voelen. En iedereen is hier gelijk, het maakt niet uit wie je bent of wat voor geloof je hebt. Dat vind ik heel mooi. Maar als ik al die ouderen en kinderen zie binnenkomen bij de Voedselbank, dan vraag ik me wel eens af: hoe kan het toch dat er mensen in Europa zo in armoede leven? Soms spreek ik vrienden uit Pakistan en die vallen achterover van verbazing. Ja, die denken dat wij hier in het Westen in een groot huis leven met een grote auto voor de deur. Nou, nee.’

Sint voor Kint

Bij de Voedselbank hoorde Nasrien over de speciale Intertoys cadeaubonnen van Sint voor Kint, voor kinderen van ouders die het wat moeilijker hebben. Tot haar grote vreugde kwamen haar kinderen hier ook voor in aanmerking. ‘We konden nooit iets nieuws kopen, laat staan speelgoed van Intertoys. We deden het altijd met de spullen die we al hadden of we kregen oud speelgoed van anderen via het vrijwilligerswerk dat we deden. Dus toen we die bonnen kregen was de verrassing en het ongeloof heel groot. “Nee echt?!”, gilden ze hier in huis. “Oh wauw, is dit voor mij? Is dit echt voor mij? Mogen we cadeautjes kopen?” Die verbazing en blijdschap op die gezichtjes. Ik dacht echt: God is groot, toen ik die lach op hun gezicht zag. Ze waren zo blij en dankbaar en wisten niet hoe ze moesten reageren.’

Iets nieuws kopen voor jezelf

‘Met de cadeaubon kon ik eindelijk iets kon kopen wat ik echt leuk vond. Een game die ik leuk vond om te spelen, die ik zelf kon uitkiezen én die ik niet hoefde te delen’, zegt Inaya. Zoon Zakkariyya: ‘Het was heel bijzonder want wij hebben al ons geld nodig om de huur te betalen of eten te kopen. Aan cadeaus kunnen we nooit denken, maar nu konden we voor één keer dus iets leuks kopen. En dat ik iets nieuws mocht uitkiezen, helemaal voor mezelf, dat had ik nog nooit gehad!’ Nasrien: ‘Toen we naar de winkel gingen, zei ik: “Jongens, ik ga er wel even bij zitten”, want ik wist dat het wel even zou kunnen duren in die winkel, haha. Ze wisten natuurlijk niet wat ze moesten kopen.’ Zakkariyya: ‘Ik had nog extra geluk ook, want de videogame die ik wilde kost normaal boven de vijftig euro, maar die was nu heel erg afgeprijsd, dus daardoor kon ik hem toch kopen met de bon.’

‘Ik denk dat het belangrijkste is dat ze dankzij die bonnen en de spulletjes die ze daarmee konden kopen er eindelijk bij hoorden’, zegt Nasrien. ‘Ze werden altijd gepest door anderen kinderen. Zo van: “Kijk eens wat ik heb? Jij hebt dat allemaal niet.” Maar nu konden ze eindelijk ook pronken met hun cadeau. Ja, we zijn heel blij met Sint voor Kint. Ik wou dat het er ook was toen ik nog kind was, haha. Toen ze de bonnen kregen zeiden mijn kinderen: “Ach, maar mama heeft nu niks!” Ze wilden zelfs allemaal vijf euro aan mij geven, zodat ik ook iets kon uitzoeken voor mezelf. Dat hoeft natuurlijk helemaal niet, maar ik vond het zo’n mooi gebaar. Dat zij dat besef hebben dat ze genoeg hebben en graag willen delen, dat vind ik het mooiste cadeau.’

Budgetmaatjes 010

Budgetmaatjes 010 is een maatjesproject voor Rotterdammers die weer grip op hun financiën willen krijgen. Een Budgetmaatje is een vrijwilliger die een dagdeel per week bij deze mensen thuis komt. Het Budgetmaatje wordt gekoppeld aan een hulpvrager en samen gaan ze een traject in waarbij het de bedoeling is dat de hulpvrager uiteindelijk financieel zelfredzaam wordt. Met zelfredzaam bedoelen we dat een hulpvrager veel zelf kan, maar zich ook bewust is van de eigen tekortkomingen, en daar effectief hulp bij weet te zoeken. Een Budgetmaatje neemt niet over, maar kijkt en helpt mee en probeert ontbrekende vaardigheden stap voor stap aan te leren. Voordat de Budgetmaatjes aan de slag mogen, krijgen ze eerst een driedaagse training en leveren ze een VOG in. Verder nemen ze zeven keer per jaar deel aan een intervisiebijeenkomst en doen ze minimaal twee keer per jaar aan bijscholing. Dat is best pittig, maar toch trekt ons project voldoende gemotiveerde en geschikte vrijwilligers. Als Budgetmaatje is het fijn dat je iemand daadwerkelijk vooruithelpt en als hulpvrager is het fijn dat je er niet meer alleen voor staat.

In 2018 waren er 131 maatjes actief in Rotterdam. Naast de inzet van Budgetmaatjes bij de mensen thuis was er een team van 4 Budgetmaatjes actief tijdens het spreekuur van Vraagwijzer IJsselmonde. Deze maatjes hielpen 135 hulpvragers met formulieren, financiële vragen, aanvragen voor de Voedselbank en voor de schulddienstverlening van de Kredietbank Rotterdam.

In 2018 zijn we begonnen met de uitvoering van een lang gekoesterde wens: onze Budgetmaatjes trainen in Sturen op Zelfsturing. Meer dan 30 maatjes hebben deze training afgesloten met een certificaat. Deze training is een combinatie van oplossingsgericht werken en motiverende gespreksvoering. Deelnemers krijgen meer inzicht in psychologische basisprocessen en leren gesprekstechnieken in te zetten, waardoor ze effectiever bezig kunnen zijn, niet alleen in hun vrijwilligerswerk, maar ook op het werk én thuis!

Budgetmaatjes Capelle

Het afgelopen jaar groeide het project Budgetmaatjes Capelle. Daarom werd er 1 november een extra coördinator aangesteld. Deze woont en werkt in Capelle, waardoor er een mooie verbinding is in de contacten tussen Budgetmaatjes en ketenpartners in Capelle. Ook de samenwerking met Budgetmaatjes Rotterdam is erg goed. Dit is prettig als het gaat om waarneming van de coördinatietaken en overleg bij complexe zaken.

Eind 2018 waren er 44 Budgetmaatjes actief en samen hielpen ze 55 hulpvragers. In 2018 zijn er 11 nieuwe maatjes van start gegaan. De Budgetmaatjes hadden in 2018 keuze uit 16 verschillende trainingen en informatieavonden om hun kennis op peil te houden. Daarnaast kwamen ze regelmatig bij elkaar om van elkaar te leren en elkaar te ondersteunen bij de diverse zaken die je tegenkomt als Budgetmaatje.

Budgetmaatjes Plus

In september 2018 startte het project Budgetmaatjes Plus: Budgetmaatjes die bij gezinnen met kinderen tot 18 jaar thuiskomen, betrekken het hele gezin bij de financiën.

Het afgelopen jaar is contact gelegd met organisaties die dezelfde doelgroep bedienen, zoals Home-Start van Humanitas. Daarnaast is er gewerkt aan de aanvullende training die Budgetmaatjes moeten volgen om als Budgetmaatje Plus aan de slag te gaan.

Omdat het om een hele kwetsbare doelgroep gaat: mensen met financiële problemen en minderjarige kinderen, is ervoor gekozen om voldoende tijd te nemen voor het ontwikkelen van de aanvullende training.

‘Zonder Wim had ik het nooit gered’

Dhr. Castillo – Budgetmaatjes 010

‘Ze zeggen weleens dat geld niet gelukkig maakt’, zegt meneer Castillo. ‘Misschien is dat zo, maar géén geld maakt zeker ongelukkig.’ Hij weet waar hij over praat, want meneer Castillo heeft problematische schulden waar hij zich zorgen om maakt. Het water stond hem zó aan de lippen, dat hij twee jaar geleden de hulp inschakelde van Budgetmaatjes 010. Hij werd gekoppeld aan Wim en die gaf hem precies de hulp die hij nodig had: ‘Wim bracht licht aan het einde van de tunnel.’

Oplopende schulden

‘Ik zag door de bomen het bos niet meer’, begint meneer Castillo. En met die bomen bedoelt hij de oplopende rekeningen, schulden, incasso’s en de bijbehorende post. In het begin kon hij het zelf nog wel bolwerken: ‘Ik belde gewoon met de verschillende instanties, zoals providers en energieleveranciers en dan vroeg ik of ik uitstel kon krijgen. Of ik stelde voor dat ik alvast een deel kon betalen en de rest later. Ik verdeelde de schulden op die manier een beetje over de verschillende instanties, maar het werden er steeds meer en die organisaties vertrouwen je op een gegeven moment niet meer.’

De rekeningen en schulden stapelden zich onverminderd op en hoewel meneer Castillo alle brieven netjes op zijn deurmat kreeg, kon hij het na verloop van tijd niet meer opbrengen om ze te openen. ‘Als je zo in de schuld bent gekropen, dan wordt de post gewoon eng. Daar wil je niet eens meer naar kijken. Met elke nieuwe brief krijg je weer een trap en dat wordt steeds zwaarder.’

Isolement

Vooral de gevolgen van het niet hebben van geld, vond hij zwaar. ‘Zonder geld kan je niks. Je kan nergens naartoe. Je kan niet op vakantie gaan of leuke dingen doen, maar dat heb je als mens af en toe nodig. Ik kon niet meer ontspannen door alle stress en verwarring in mijn hoofd en mijn lichaam werkte ook niet meer mee. Ik kwam niet meer buiten en trok me helemaal terug. Het vreet je langzaam op.’ Om geen pijn meer te voelen, zette hij zijn emoties en gevoelens uit, maar hij realiseerde zich dat hij zo niet verder kon. ‘Ik wist dat ik hulp nodig had, anders zou het heel erg mis gaan.’

Onverschrokken
Hij ging naar het stadskantoor van Rotterdam Zuid en informeerde welke hulp hij kon krijgen. Via via kwam hij in contact met Budgetmaatjes 010 en kreeg uiteindelijk Wim als maatje aangewezen. ‘Ik was in het begin wel huiverig hoor. Kijk, ik kan niet zo goed tegen gezag en mensen die zeggen dat ik van alles moet doen, dus ik had geen zin in zo’n man die uit de hoogte loopt te doen.’ Wim bleek een goede match. ‘Hij doet gewoon normaal en is onverschrokken. Dat is wel handig bij mij’, lacht meneer Castillo. ‘En wat heel goed van hem is, hij kan ook streng zijn. Hij zei in het begin gelijk heel duidelijk tegen mij: “Ik doe dit vrijwillig en ik wil jou helpen, maar ik verwacht wel van jou dat je ook wat doet en meewerkt, want ik wil dat je het uiteindelijk zelf doet.” Ja, daarmee dwong hij wel respect af. En daarnaast weet hij wat hij doet en waar hij over praat. En als hij het niet weet, dan zoekt-ie het op. In het begin vond ik het lastig, maar nu ben ik blij als hij komt. Hij doet zo goed zijn best voor mij, dat ik ook graag mijn best voor hem doe.’

Weer op adem door de beslagvrije voet
Door de hulp van Wim zag meneer Castillo het steeds een beetje beter zitten. ‘Wim pakte me als het ware bij mijn hand vast en zei: “We gaan jou uit die donkere tunnel halen en brengen je weer naar het licht.” Het begon met kleine stapjes en eyeopeners. ‘Ik weet nog dat hij me een tip gaf over de beslagvrije voet. Daar had ik nog nooit van gehoord.’ De beslagvrije voet is het bedrag dat je minimaal nodig hebt om je vaste lasten te betalen, zoals de huur. Als de beslagleggers weten welk bedrag jij minimaal nodig hebt om van te leven, dan houden ze daar rekening mee. De beslagleggers beschikten alleen niet over de gegevens van meneer Castillo, dus gingen ze uit van een standaard maandbedrag. Dat klopte echter niet met de situatie van meneer Castillo, waardoor hij veel minder geld overhield dan hij nodig had per maand. ‘Doordat Wim mij vertelde dat ik recht had op een minimaal bedrag, hoefde ik me niet meer zorgen te maken over mijn huur en energie. Dat gaf mij al zo veel lucht. Als ik daarover nadenk, krijg ik gewoon weer kippenvel.’

‘Wim heeft eigenlijk alles gedaan. Hij opende mijn brieven, sorteerde het allemaal en begon te bellen met de instanties. Dan legde hij mijn situatie uit en vroeg hij of dingen opgeschort konden worden bijvoorbeeld. Hij leidde alles in goede banen en heeft het gewoon geregeld. Wim bracht orde in de chaos. Hij heeft mijn huis weer opgeruimd, bij wijze van spreken.’ Langzaam maar zeker kreeg meneer Castillo steeds meer overzicht in zijn schulden en mogelijkheden.

Schuldsanering
Wim heeft hem ook geholpen bij de aanvraag voor schuldsanering bij de Kredietbank Rotterdam. Als meneer Castillo hiervoor in aanmerking komt, dan volgt er een driejarig traject waarin hij zoveel mogelijk schulden moet aflossen. Een bewindvoerder neemt dan drie jaar lang beslissingen over zijn spullen en financiën. Ook is meneer Castillo dan verplicht om zoveel mogelijk geld te verdienen en zijn lasten zo laag mogelijk te houden. Na dit traject kan hij met een schone lei beginnen.

‘Het komt erop neer dat ik drie jaar lang afgeknepen word en niet meer mijn eigen beslissingen kan nemen wat geld betreft. Daar word ik niet blij van, maar het is niet anders. Alles om van die ellende af te zijn. Hoe dan ook betekent het dat we dan eindelijk weer een vooruitzicht hebben. We gaan een richting op in plaats van honderd verschillende. Ik ben er nog niet, maar we gaan de goede kant op. Ik ben echt zo super blij met Wim. Zonder die man had ik dit niet gered. Zelfs als het klaar is hoop ik dat-ie af en toe nog eens blijft komen.’

Train

Train verzorgt workshops, cursussen en trainingen voor een brede doelgroep, met als doel: het vergroten van de kennis en het verbeteren van de vaardigheden die nodig zijn voor het uitvoeren van het vrijwilligerswerk of het besturen van een vrijwilligersorganisatie. Het aanbod van Train is divers en kan worden aangepast aan de vraag van de organisatie.

In 2018 maakten 160 cursisten gebruik van het aanbod ‘deskundigheidsbevordering’ van Train. De meeste cursussen bestaan uit drie bijeenkomsten met een maximum van zes dagdelen. Daarnaast worden er ook themabijeenkomsten uitgevoerd. Het afgelopen jaar waren dat er drie, ten behoeve van het samenwerkingsproject ‘Taalplan’. Een van de thema’s was ‘het toepassen van werkvormen in de les’ en de laatste bijeenkomst werden er drie bruikbare methodes gepresenteerd op twee verschillende taalniveaus. Taalplan is een samenwerkingsproject van Samen 010 en SKIN-Rotterdam.

Voor Budgetmaatjes 010 werd ook dit jaar weer drie keer de Basistraining uitgevoerd voor de nieuwe vrijwilligers en aan het eind van het jaar organiseerde Train een Intervisie-training van vier dagdelen voor alle medewerkers van Budgetmaatjes 010. Voor deze training werd een beroep gedaan op een externe deskundige.

De overige cursussen waren trainingen op maat en werden uitgevoerd op het kantoor van Samen 010 of bij de afnemer ‘aan huis’. Het aanbod onder de noemer ‘open inschrijving ‘ is beperkt gebleven tot twee. Een belangrijke reden hiervoor is dat het werven van deelnemers relatief veel tijd kost.

RoSA!

RoSA! (Rotterdamse Sociale Alliantie) is een samenwerkingsverband van organisaties, ervaringsdeskundigen en andere mensen van goede wil, dat iets wil doen tegen de armoede in onze stad. RoSA! geeft het verhaal van mensen in armoede door aan politiek, gemeentebestuur en medeburgers van Rotterdam, zodat er blijvend aandacht is voor dit probleem. Daarnaast verbindt RoSA! de vele organisaties die zich bezighouden met armoede in Rotterdam, zodat deze elkaar beter weten te vinden. Naast die verbindende rol wil RoSA! van zich laten horen door concreet actie te voeren. Er worden themabijeenkomsten georganiseerd, debatten rondom de gemeenteraadsverkiezingen, en er wordt overlegd met verschillende lokale politieke partijen om het armoedebeleid te beïnvloeden.

Het onderwerp armoede kan nog steeds op belangstelling rekenen. Bijeenkomsten werden ook in 2018 goed bezocht, mede dankzij de gemeenteraadsverkiezingen. In 2018 was RoSA! betrokken bij de organisatie van drie grote bijeenkomsten. Als eerste was er de nieuwjaarsbijeenkomst, met als thema: de gemeenteraadsverkiezingen. Hier kwamen 60 deelnemers op af. Op zaterdag 10 maart organiseerde RoSA! samen met de Pauluskerk een mars tegen armoede. En uiteraard was RoSA! ook betrokken bij de jaarlijkse ‘Internationale Dag tegen de Armoede’, dit jaar de 12e editie in de Pauluskerk, met 112 deelnemers. Verder heeft RoSA! verschillende malen medewerking verleend aan landelijke en lokale media voor het aanleveren van ervaringsverhalen en ervaringsdeskundigen en aan nationale en Europese onderzoeken omtrent armoede in Rotterdam.

Bij RoSA! is een vaste groep van 8 vrijwilligers betrokken. Samen 010 levert een adviseur. In 2018 bestond RoSA! 10 jaar.

Michahuis

Het Michahuis is een diaconaal studentenhuis in Rotterdam-Charlois. Hier wonen tien christelijke jongeren in de leeftijd van 18 tot 27 jaar, die naast hun studie vrijwilligerswerk doen. Het is een mooi en gezellig studentenhuis, waar diaconaal werk en studie gemakkelijk worden gecombineerd. Bovendien heeft Rotterdam als grote stad veel te bieden: er is vrijwilligerswerk genoeg! Tijdens hun vrijwilligerswerk, bij organisaties als House of Hope, de Voedselbank en uiteraard Samen 010, komen de studenten in aanraking met zeer diverse mensen en hulpvragen uit de Rotterdamse maatschappij. Elke jongere verplicht zich om minimaal een dagdeel per week diaconaal of sociaal-maatschappelijk vrijwilligerswerk te doen. In 2018 werd het huis bewoond door gemiddeld 9 studenten en daarmee was het net als voorgaande jaren zo goed als vol!

M25 Rotterdam

‘M-twenty-five’ staat voor Mattheüs 25, een hoofdstuk uit de Bijbel waarin de zes werken van barmhartigheid worden genoemd. Met dit project willen we jongeren tussen de 12 en 18 jaar uitdagen om zich in te zetten voor kwetsbare groepen in de samenleving. ‘Samen doen’ staat hierbij centraal. We werven jongeren via kerken en scholen. Zij doen in groepjes mee aan de activiteiten. Zo ontmoeten zij mensen die op de hulp en zorg van anderen zijn aangewezen. De ontmoetingen stimuleren tot gesprekken over wat iemand beweegt en wat er echt toe doet in het leven.

In 2018 hebben de jongeren circa 30 activiteiten uitgevoerd voor en met verschillende groepen kwetsbare mensen. Zo hebben ze met kwetsbare kinderen gezwommen en pannenkoeken voor ze gebakken, maaltijden uitgedeeld voor dak- en thuislozen, geknutseld met kinderen van vluchtelingen uit het asielzoekerscentrum, een verwendag verzorgd voor tienermoeders, Pasen gevierd met mensen met een verstandelijke beperking, gewandeld met ouderen van een verzorgingshuis, het strand in Scheveningen schoongemaakt in het kader van de Dag van de Aarde en gewandeld in het Arboretum met mensen met een verstandelijke beperking.

Reactie van een jonge deelneemster met verstandelijke beperking: “Ik heb niet zoveel vrienden die jong zijn net als ik. Dit was echt leuk om te doen. En gezellig! Gaan we weer iets leuks samen doen!”

Zowel deelnemers, vrijwilligers, mensen in een kwetsbare positie, als organisaties, kijken met enthousiasme terug op de inzet van de jongeren. De maatschappelijke stagiaires van het Emmaüscollege en de Gereformeerde Scholengemeenschap Rotterdam gaven gemiddeld een 8,9 aan hun stage bij M25. Velen van hen blijven dan ook na hun stage betrokken bij het project.

Een van de M25-jongeren: “Het leukste wat ik heb meegemaakt bij M25 Rotterdam, was andere mensen hun dag wat beterder en specialer maken. Het zijn zo veel verschillende dingen die je kan doen waarbij je met elke activiteit wel iets bijleert. Het is dus leuker dan ik dacht en ik vond het al leuk en interessant klinken. Na mijn stage wil ik nog meedoen, want het is erg leuk om te helpen en support te geven aan mensen en M25 doet het erg creatief en met variatie.”

M25 Rotterdam is een gezamenlijk project van Mara en Samen 010 en zal in 2019 in een andere vorm verdergaan.

HiP Rotterdam en HiP Capelle

HiP (Hulp in Praktijk) biedt praktische hulp aan mensen die geen sociaal netwerk en geen financiële middelen hebben om hulp in te kopen. Vrijwilligers vanuit verschillende kerken in Rotterdam en Capelle aan den IJssel staan graag klaar voor deze mensen. HiP brengt de hulpvrager en de hulpbieder bij elkaar.

In 2018 werkten we samen met 44 kerken. Er waren in totaal 159 hulpbieders en er zijn 212 hulpvragen binnen gekomen. In Rotterdam was 85% procent van die vragen van praktische aard en 15% sociaal. In Capelle aan den IJssel was dat 82% en 18%. Ongeveer 70% van de hulpvragen komt binnen via partners uit het welzijnswerk of zorgorganisaties. Het gaat hierbij veelal om ouderen, mensen met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking, eenzame mensen, eenoudergezinnen en mensen die moeten leven van een minimum inkomen.

Het afgelopen jaar was er contact met Serve the City, Stichting Present, Stichting ANDERS, stedelijk georganiseerde welzijnsorganisaties en de landelijke stichting HiP. Deze laatste heeft vorig jaar helaas faillissement aan moeten vragen, maar inmiddels is er in samenwerking met Schuldhulpmaatje een doorstart gemaakt. Het werk van HiP Rotterdam en HiP Capelle gaat dus gewoon door.

Wijkpastoraat Crooswijk

Samen 010 leende ook in 2018 een coördinator uit aan het Wijkpastoraat Crooswijk. Deze begeleidde de trouwe vrijwilligers die zich vaak jaar in jaar uit belangeloos inzetten voor hun wijkgenoten. Voor mensen die zelf niet op vakantie kunnen organiseerden we tijdens de ‘Blije week’ een paar dagjes uit voor de ouderen en een bruisend kinderkamp voor de jongere Crooswijkers.

Op verzoek van het wijkteam ging de coördinator regelmatig met noodpakketten langs bij mensen in de wijk met wie het even mis was. Daarnaast is hij nu Geestelijk Verzorger bij Ongelukken en Rampen (GVOR).

Met Elkaar Voor Elkaar

Bij Met Elkaar Voor Elkaar knutselen diverse vrijwilligers, van jong tot oud, met verschillende culturele achtergronden, kerstkaarten in elkaar. Deze zijn bestemd voor mensen die van zeer weinig moeten zien rond te komen en daardoor weinig sociale contacten hebben. De Voedselbank verspreidt het merendeel van de kaarten. Bij de kaart wordt ook een postzegel gegeven, zodat de mensen hem zelf kunnen versturen.

Het knutselen van de kerstkaarten is op zichzelf een gezellige aangelegenheid, maar heeft ook een belangrijk nevendoel: de ‘kaartenknutselaars’ te laten praten en nadenken over armoede en sociale uitsluiting. In 2018 werden 4700 kerstkaarten gemaakt.

Al jaren coördineert een vaste vrijwilliger Met Elkaar Voor Elkaar. Samen 010 begeleidt deze vrijwilliger en doet de fondsenwerving en financiële administratie van het project.

Donderdag Bijzonderdag Senior

Donderdag Bijzonderdag Senior is een gezellige activiteit in de Maranathakerk op Zuid, gericht op senioren vanaf 65 jaar met een krappe beurs en met weinig tot geen sociale contacten. Het concept is overzichtelijk en effectief: elkaar ontmoeten, samen eten en meedoen met een gezellige, informatieve of creatieve activiteit. Alle activiteiten zijn gericht op ontmoeting en participatie. Voor ouderen maken we met deze ‘bijzondere donderdag’ het verschil met de overige dagen van de week.

De meeste deelnemers zijn alleenstaand en daardoor is de gezamenlijke maaltijd een hoogtepunt van deze dag. Uit gesprekken met deelnemers bleek dat ze steeds minder vaak warm aten. Daarom hebben we ervoor gekozen om vaker een warme maaltijd aan te bieden. Er wordt goed gegeten. Vooral als de vrijwilligers zelf koken. Dan horen we bij binnen komst al: “Het ruikt zó lekker, ik krijg nu al trek!” Na de lunch is er een gezellige activiteit: iets creatiefs, een workshop, bingo, een muzikale bijdrage of een presentatie. Een van de hoogtepunten het afgelopen jaar was de workshop luchtdirigeren onder leiding van een echte dirigent.

Ook in 2018 bleef de belangstelling voor de Donderdag Bijzonderdag Senior groeien. Er staan nu zo’n 76 mensen geregistreerd, waarvan er gemiddeld 43 per keer aanwezig zijn. Op verzoek van onze deelnemers zijn er het afgelopen jaar 11 bijeenkomsten georganiseerd. De uitvoering van de middagen rust op de schouders van een groep van tien zeer gemotiveerde vrijwilligers. In overleg met de projectcoördinator stellen zij een gevarieerd activiteitenprogramma samen voor het hele jaar. Inmiddels zijn de vrijwilligers vertrouwde contacten geworden voor de deelnemers.

Motto (Meelevende Ondersteuning Ten behoeve van Thuiswonende Ouderen)

Erasmus zei ooit: ‘Grote stad, grote eenzaamheid.’ Helaas had hij gelijk. Gelukkig dragen de vier Motto-projecten al heel wat jaren bij aan de verlichting van die eenzaamheid. In Delfshaven, IJsselmonde, Prins Alexander en Hillegersberg-Schiebroek gaan onze getrainde vrijwilligers op bezoek bij de mensen thuis en voeren ze zingevende gesprekken op individueel niveau.

Bij Motto begrijpen we dat ze gehoord willen worden. Gehoord op een diepere laag. Erkend in het verhaal dat ze vertellen en wat er nu op dit moment voor ze toe doet. Een van onze vrijwilligers zag in anderhalf jaar tijd een oudere dame van afhankelijk en eenzaam opbloeien naar een steeds levendigere vrouw die opnieuw contact maakte met haar kinderen en haar omgeving. Verbinden door te luisteren, horen wat er speelt, ruimte geven aan het onverwachte woord, de diepere pijn en vreugde; dat is Motto! Het afgelopen jaar waren er 166 cliënten-maatjes-contacten.

In 2018 was het precies 10 jaar geleden dat Motto uitbreidde naar Prins Alexander. Met de vrijwilligers van Prins Alexander is dit gevierd in een feestelijke bijeenkomst in juli, waaraan drie vrijwilligers van het eerste uur een waardevolle bijdrage leverden.

Motto was het afgelopen jaar nauw betrokken bij de tot-standkoming van twee nieuwe projecten in Rotterdam, die zijn vormgegeven volgens het concept van Motto: in Kralingen ‘Een Goed Gesprek’ en in de Stadsdriehoek ‘Het Goede Gesprek’. We zijn blij dat hiermee het werk, dat ons zo na aan het hart ligt, beschikbaar werd voor nog meer kwetsbare Rotterdamse ouderen.

Zin in het Leven!

Zin in het Leven! bestaat uit groepsactiviteiten, gericht op het bevorderen van verbinding tussen ouderen, waarbij ontmoeting en zingeving centraal staan. Zin in het Leven! organiseert themabijeenkomsten die bestaan uit een inleiding rondom een thema, zoals ‘omzien naar elkaar’ of ‘reizen’. Daarna is er een gezellige lunch of koffie met iets lekkers. Vervolgens is er gelegenheid om in groepjes door te praten over het thema aan de hand van gespreksvragen. Deze groepsgesprekken worden begeleid door vrijwilligers. Er zijn Zin in Film!-middagen in Delfshaven en IJsselmonde, Zin in Lunch!-bijeenkomsten in IJsselmonde en Beverwaard, en Zin in het Leven!: themabijeenkomsten in Prins Alexander.

Zin in Film!
De maandelijkse Zin in Film!-middagen in Delfshaven en IJsselmonde brengen mensen bij elkaar rondom een mooie, boeiende of aangrijpende film, waarna een zingevend gesprek wordt gevoerd. Er ontstaan nieuwe banden en soms zelfs vriendschappen. Het afgelopen jaar namen gemiddeld 21 ouderen deel aan de Zin in Film!-middagen. Het is duidelijk dat de expliciete meerwaarde van de middag ligt in het nagesprek, waarbij het thema of de thema’s van de film in verband gebracht worden met het leven van de deelnemers. Dit wordt als uiterst zingevend ervaren.

Zin in Lunch!
Zin in Lunch! organiseert lunchbijeenkomsten met een thema in IJsselmonde en Beverwaard. Tweemaal per jaar is er een lunch voorafgaand aan de Zin-in-Film!-middag in theater Islemunda in IJsselmonde. Het aantal deelnemers van deze lunch groeide het afgelopen jaar van 12 naar 30. Daarnaast hebben we de Zin in Lunch! in activerings- en ontmoetingscentrum Kreileroord van Pameijer. Hier zijn we met een vrijwilliger van start gegaan. Er kwamen gemiddeld 15 bezoekers per keer. Door de openheid bij de bespreking van de thema’s leren de mensen elkaar snel kennen en wordt er naar elkaar uitgekeken. Ook in Beverwaard organiseerden we een Zin in Lunch! Hier zal verder gewerkt worden aan een vaste locatie en samenwerking met lokale partijen.

Zin in het Leven!
In Prins Alexander waren het afgelopen jaar 16 bijeenkomsten met gemiddeld 28 deelnemers. Inmiddels zijn er zes vrijwilligers betrokken bij het project. De vrijwilligers leiden de groepsgesprekken en bieden de deelnemers een veilige omgeving om hun verhaal te doen. Zij leveren hiermee een waardevolle bijdrage.

Uit de reacties blijkt dat er behoefte is aan de Zin in het Leven!-bijeenkomsten. Een themabijeenkomst biedt niet alleen gesprekssstof voor de weken erna, maar geeft ook stof tot nadenken. Een bezoeker verwoordde het als volgt: ‘Tijdens deze bijeenkomsten kun je je rugzak met dagelijkse zorgen even thuislaten en praten over de dingen van het leven.’

‘Van elke bijeenkomst word ik een rijker mens’

Mevr. Limburg - Zin in Lunch!

‘Kom je bij mij langs?’, vraagt Mevrouw Limburg voorafgaand aan het interview. ‘Ik ben niet zo goed ter been, maar ik kan wel koffie voor je zetten hoor! Drink je wel koffie?’ We spreken af in De Aarhof, een wooncomplex in Zevenkamp waar Mevrouw Limburg in 2009 haar intrek nam. Op het eerste gezicht lijkt De Aarhof op een typisch verzorgingshuis voor ouderen. Op de begane grond bevindt zich een tableau met deurbellen en postvakjes, een groot restaurant en een balie met glazen schuifdeurtjes. Ik kijk of ik me ergens als bezoeker moet melden, maar er is niemand achter de balie en het licht is uit. Ook in het restaurant is het donker en er is geen bedrijvigheid. Het doet denken aan een verlaten schoolgebouw tijdens de zomervakantie.

Versobering van faciliteiten

Mevrouw Limburg woont op de tweede verdieping. Ze heeft een groot raam dat uitkijkt op een plein en een straat. Voor haar raam staat een grote bloesemboom. ‘Geweldig uitzicht hè?’, zegt ze. ‘Ik zie vanaf hier alle seizoenen voorbijtrekken. Nu is de boom kaal, maar straks in de lente staat-ie weer helemaal in bloei met mooie witte blaadjes.’ In de afgelopen tien jaar is er veel veranderd in het wooncomplex van Mevrouw Limburg. Toen ze hier in 2009 kwam, was het nog een compleet

woonzorgcentrum met drie serviceflats voor uitsluitend 55+'ers, waar de bewoners niet alleen verzorging of verpleging konden krijgen, maar ook op verschillende manieren met elkaar in contact konden komen. 'Er was een podium voor toneel, een kapper, een wasserette, een pedicure en zelfs een bibliotheek, maar de gemeente heeft het allemaal gesloten', legt Mevrouw Limburg uit.

Mevrouw Limburg is een gezelschapsmens. Ze is nieuwsgierig en komt graag buiten. 'Ik wil graag van alles weten en op de hoogte blijven, maar ik mis de gemeenschap van mensen. De flat raakte langzaam leeg omdat de verzorging en verpleging ook weggingen, maar de huurbaas wilde er natuurlijk wel mensen in. Nu wonen er op mijn gang drie jonge mannen en daar is niks mis mee, maar zij hebben andere behoeften dan oudere mensen. Wij willen graag een praatje maken en in contact met elkaar komen, maar die jonge mensen komen uit hun werk en willen gewoon rust. De eenzaamheid is er hier bij de oudere mensen ingeslopen. Wij kunnen er niet zomaar op uit, want dat is gewoon moeilijk met lopen. De geest wil wel, maar het lichaam kan niet meer. Vroeger kon je beneden naar het restaurant om te eten, zowel gezellig 's middags als 's avonds. En er werd van alles georganiseerd, zoals kerstdiners. Dan werd er gekookt, er kwamen schoolkinderen liederen zingen en die deelden aan iedereen handgeschreven kerstkaarten uit. Dat is allemaal weg. De zuurstof raakt op, we kunnen het zelf niet meer. Wij moeten geholpen worden met iets leuks.'

Weer deel uitmaken van een gemeenschap

Toen Mevrouw Limburg een flyer in haar postvakje kreeg met een uitnodiging voor een Zin in Lunch! bijeenkomst, kwam dit dan ook als geroepen voor haar. 'Ik heb me gelijk ingeschreven!' Ze is sindsdien zo'n zes keer naar een Zin in Lunch!-bijeenkomst gegaan. Het is voor haar dé plek waar ze weer het gevoel krijgt dat ze deel uitmaakt van een gemeenschap. Tijdens deze lunchbijeenkomsten ontmoet ze niet alleen bekenden uit de flat, maar ook nieuwe mensen uit de buurt. 'De eerste keer dat ik er was, koos iedereen nog zijn eigen plek, maar dan ga je natuurlijk bij je eigen vertrouwde cluppie zitten, en dat is nou juist niet de bedoeling. Je moet bij mensen zitten die je nog niet kent.' De volgende bijeenkomsten kregen alle deelnemers bij binnenkomst een kleur en mochten ze aan de tafel met die betreffende kleur gaan zitten. 'Zo ontmoet je dus nieuwe mensen en dat vind ik heel fijn.'

Elke bijeenkomst heeft een ander thema. Het thema wordt eerst geïntroduceerd door een spreker en daarna gaan de deelnemers aan tafel verder in op het onderwerp. Aan elke tafel zit een vrijwilliger die de gespreksleider is. Hij of zij stuurt de gesprekken aan door middel van vragenkaartjes. 'De een praat makkelijker dan de ander, maar de gespreksleider helpt iedereen aan het woord. Op den duur komt iedereen los.' Een keer was het thema: Respect voor elkaar. 'Dat was nuttig, want we leven met alle kleuren en rassen in één huis en dat gaat niet altijd soepel. Er zijn bejaarden die uit een heel ander land komen en wij begrijpen elkaar niet allemaal. Zij hebben toch andere culturen, dus hoe ga je met elkaar om? Daarover hebben we dan gesproken. Niet iedereen denkt hetzelfde, want sommige mensen mogen van hun geloof geen vlees eten. Daar kunnen we dan kritiek of een vooroordeel over hebben, maar juist door hierover in gesprek te gaan leren we met elkaar om te gaan.'

Mooie gesprekken

'Er was hier bijvoorbeeld ook een opvang voor Surinaamse ouderen. Ik hoorde ze weleens liederen zingen in hun eigen taal, en dan hoorde ik heimwee. Ik wist alleen niets van hun verdriet, hun zorgen en hun heimwee naar huis. Dat kan je niet begrijpen als je er nooit over praat. En dat vind ik nou zo mooi aan de lunchbijeenkomsten. Hier krijg je nog eens wat van elkaar mee. Laatst had ook iemand een fotoboek meegenomen van vroeger en toen praatten we daarna over onze eigen kinderen en kon iedereen daar iets over vertellen. Soms heeft iemand er nog een kleinkind bij gekregen, of soms is er iemand in de familie overleden. En daar praat je dan met elkaar over.'

Na de bijeenkomsten leert Mevrouw Limburg de mensen uit haar eigen flat ook weer beter kennen. 'Als ik terugkom, heb ik altijd weer iets om over na te denken. Ik kan geen specifiek voorbeeld geven, maar het zijn meestal dingen die ik over iemand te weten ben gekomen door de bijeenkomst. Tijdens zo'n gesprek komen bepaalde dingen naar voren, bijvoorbeeld dat iemand ziek is. Door de gesprekken ontdek je wat er achter iemand schuilgaat. Dat is heel verfrissend. En als ik die mevrouw dan weer bij onze postvakjes tegenkom, dan kijk ik anders tegen haar aan en maken we een praatje. Ja, van elke bijeenkomst word ik een rijker mens.'

Logeerhuis De Buren

In Logeerhuis De Buren kunnen mensen logeren die bijvoorbeeld na een ziekenhuisopname naar huis mogen, maar niet in aanmerking komen voor een Wlz-indicatie. Wanneer thuis ondersteuning en hulp ontbreken, kan iemand wellicht gebruik maken van het logeerhuis om daar aan te sterken, te revalideren en te reactiveren in een huiselijke omgeving. Het logeerhuis gaat uit van een maximale verblijfsduur van vier weken. Logeerhuis De Buren biedt ook respijtzorg: mensen die normaal gesproken door een mantelzorger verzorgd worden, kunnen tijdelijk bij ons terecht. Zo kan de mantelzorger even op adem komen of is er opvang als de mantelzorger op vakantie wil of zelf een operatie moet ondergaan. Het logeerhuis beschikt over 13 kamers. Er zijn 7 bedden voor logeergasten en 6 voor respijtgasten.

Het afgelopen jaar heeft het logeerhuis in totaal 116 logeergasten ontvangen. Daarvan waren er 35 herstelgasten en 81 respijtgasten. Het bezettingspercentage bij Logeerhuis De Buren over heel 2018 was 63%. Opvallend is dat het aantal respijtgasten enorm is toegenomen. De doelgroep is zeer divers. De leeftijd varieert van 20 tot 92 jaar. De gasten komen uit de regio Rotterdam en soms daarbuiten. Het aantal gasten met een andere culturele achtergrond dan de Nederlandse bedraagt momenteel zo'n 30%. Ook het afgelopen jaar mochten we weer gasten verwelkomen die eerder in het logeerhuis verbleven.

In 2018 hebben we verschillende activiteiten georganiseerd voor gasten, oud-gasten en vrijwilligers. Zo was er wekelijks een beweeguurtje, gingen we een keer bloemschikken o.l.v. stichting Tulpen uit Rotterdam, was er een virtuele rondleiding door Rotterdam o.l.v. een gids van Het Gilde en was er een keer per maand 'Bakkie doen bij De Buren!': een gezellige middag voor oud-gasten.

De nazorg werd in 2018 gecontinueerd en uitgebreid. De coördinatoren gaan met de gasten in gesprek over de thuissituatie. Hierbij worden vrijwilligers en zorgverleners zoals de fysiotherapeut of ergotherapeut en het wijkteam ingezet. Op deze wijze zijn 20 oud-gasten ondersteund met huisbezoeken, hulp bij de huisinrichting en ondersteuning bij uitbreiding van hun netwerk.

In 2017 organiseerden we in samenwerking met het Kansfonds een symposium over de informele zorg. Politiek, zorgverzekeraars, gemeente, vrijwilligers en zorgprofessionals gingen met elkaar in gesprek over samenwerking. Humanitas was bereid om voor ons als hoofdaannemer te functioneren. Begin 2019 ging een project van start in de vorm van een best practice: de gasten verblijven in Logeerhuis De Buren op basis van eerstelijnsverblijf laag complex. De kosten van hun verblijf worden door de ziektekostenverzekeraar betaald. Op dit moment werken de ziektekostenverzekeraars VGZ, Menzis, CZ, DSW en Zilveren Kruis hieraan mee.

Mantelzorgmaatjes

Mantelzorgers zijn partners, kinderen, familie, vrienden en andere bekenden, die langdurig zorg en ondersteuning aan een naaste verlenen. Om te voorkomen dat deze mantelzorgers overbelast raken, zetten wij Mantelzorgmaatjes in: vrijwilligers die helpen de zorgtaak te verlichten. Voor de mantelzorger is het fijn als er even iemand bij de persoon kan zijn voor wie ze zorgen, voor een praatje, kopje koffie, wandeling of het bijwonen van een activiteit. Even wat extra aandacht op de momenten wanneer de mantelzorger er niet kan zijn. In overleg met de mantelzorger en het maatje wordt bepaald hoeveel uur per week en welke ondersteuning gegeven wordt. In 2018 werden de mantelzorgers die hulp van een Mantelzorgmaatje nodig hadden bij ons aangemeld via Logeerhuis De Buren, via het netwerk van casemanagers, begeleiders, zorgmedewerkers etc. en sommige mantelzorgers meldden zichzelf.

Het afgelopen jaar ondersteunden we 20 mantelzorgers. Er waren 18 Mantelzorgmaatjes actief, van wie er 5 dit jaar startten.

Odensehuis Rotterdam (voorheen Thuis aan de Maas)

In 2018 is onze dagactiviteit Thuis aan de Maas omgevormd tot een Odensehuis. Een Odensehuis is een laagdrempelig inloop-, informatie-, en ontmoetingspunt voor mensen met geheugenklachten of beginnende dementie, hun mantelzorgers, familie en vrienden. Wij bieden informatie en ondersteuning bij het omgaan met dementie, waarbij de ervaringsdeskundigheid van de bezoekers centraal staat.

Om ervaring op te doen en kennis te maken met een Odensehuis, gingen onze vrijwilligers op stage bij een Odensehuis dat al wat langer bestaat. Verder volgden de vrijwilligers een workshop bewegen en de training Samen Dementievriendelijk. Het vraaggericht aanbieden van activiteiten, bewegen, muziek maken of luisteren en het stimuleren van de zelfredzaamheid is binnen een Odensehuis erg belangrijk. In april 2018 zijn wij gestart met een beweeguurtje.

Onze locatie op Katendrecht (in een flat op de 7e etage) bleek niet geschikt als laagdrempelig inlooppunt. Daarom zijn wij op 12 februari 2019 verhuisd naar het Huis van de Wijk (Het Lage Land), Remmet van Millplaats 15 en veranderde de naam in 'Odensehuis Rotterdam'. Elke dinsdag en donderdag tussen 10:00 en 14:30 uur staan onze deuren hier open voor mensen die informatie willen, een kopje koffie of thee komen drinken, of aan een gezellige activiteit willen deelnemen. Buurtbewoners die gezelligheid zoeken zijn ook van harte welkom. Om 12:30 uur is er een gezamenlijke lunch.

Voor een bezoek of deelname aan een activiteit is geen diagnose of indicatie nodig. Iedereen kan binnenlopen zonder aanmelding vooraf. Soms hebben wij echter een activiteit waarvoor men zich wél aan moet melden en vragen wij een vergoeding voor de onkosten. (Op onze website is te zien voor welke activiteiten dit geldt.)

'Ik zag gelijk dat mijn schoonmoeder zich helemaal thuisvoelde'

Willemien - Odensehuis Rotterdam

Willemien plakt zelf liever niet het stempel 'dementie' op haar schoonmoeder Ank (93), maar in de afgelopen tien jaar zag ze wel dat ze steeds vergeetachtiger en hulpbehoevender werd. 'Je merkte het in de dingen die ze zei, maar ook in haar gedrag', vertelt Willemien. 'We gingen bijvoorbeeld vaak na het boodschappen doen ergens een kopje koffie drinken en dan zocht zij altijd wat lekkere koekjes uit. Nu is ze van nature een zoetekauw, maar die koekjes gingen ineens wel héél erg hard. "Hé waar zijn de koekjes?", vroeg ze dan. Ik realiseerde ineens dat ze niet doorhad dat ze vijf minuten daarvoor al koekjes had gegeten.'

Vergeetachtigheid en eenzaamheid
Zelf koken en gezond eten werd steeds moeilijker voor Ank, dus nu eet ze elke avond met Willemien en haar man mee. Na het eten brengt Willemien haar weer thuis en dan geeft ze een tasje met haar "rantsoen" voor de volgende dag mee. Op de bakjes in die tas plakt ze stickers waarop staat: ontbijt of lunch. Ze stopt er ook altijd en bakje in met "koekjes voor bij de koffie". 'Als ik haar de volgende dag weer ophaal, heeft ze niet altijd het brood voor het ontbijt gegeten, maar de koekjes wel! Soms geef ik ook weleens tomaatjes en andere gezonde snacks mee, maar die hebben altijd een langer leven dan een kersenbonbon', lacht Willemien. 'Ik schrijf dus ook als geheugensteuntje in haar agenda: "Vanmiddag banaan eten". En dat doet ze dan ook netjes, al belt ze me soms wel op omdat ze die banaan vervolgens niet kan vinden.

Ook aan andere dingen merkte Willemien dat Ank steeds iets verder achteruit ging. 'Ze was altijd heel geordend en deed voor mijn man alle administratie, want daar was ze een kei in. Maar, op een gegeven moment gingen die ordners er steeds rommeliger uitzien. Tegelijk met het proces van geheugenverlies werd haar schoonmoeder ook steeds eenzamer. Dat vond Willemien misschien nog wel het lastigste. 'Ze was altijd heel actief, ze was turndocent, bestuurslid en had verschillende interesses en hobby's. Ze gaf op veel manieren invulling in haar

leven, maar naarmate ze ouder werd, nam dat allemaal af. Ze belde me steeds vaker op en dan vroeg ze: “Kan je niet bij me langskomen want ik ben zo alleen”. Ja, dat snijdt je dan door je ziel.’

Op zoek naar de juiste opvang

Al met al kwamen er steeds meer taken als mantelzorger bij voor Willemien. ‘Mijn man heeft alleen geen broers of zussen dus in de verzorging van mijn schoonmoeder komt alles op ons neer. En hoe graag ik het ook doe, wij kunnen natuurlijk niet 24 uur per dag naar haar omkijken.’ Willemien ging daarom op zoek naar een geschikte dagopvang voor haar schoonmoeder, maar dat viel haar niet mee. ‘Vaak waren de groepen heel groot en minder persoonlijk. En wat me het meest tegen de borst stuitte, was dat de cliënten in de middag zelf hun lunch in de kantine moesten kopen met een pasje. Ik vroeg of ze hierin begeleid werden. “Uw moeder kan toch zelfstandig eten?” zeiden ze dan. Ze kan inderdaad wel zelfstandig eten, maar als zij zelf moet kiezen tussen soep, brood of toetjes, dan neemt ze alleen maar toetjes. Zij heeft echt die toezicht nodig, anders eet ze alleen ongezonde dingen.’

Een vriendin van Willemiens dochter wees haar toen op het Odensehuis. ‘Toen ik voor meer informatie belde met hun coördinator Mia, voelde ik meteen een klik. Ze vertelde me over hun werkwijze en de activiteiten die ze doen en dat sloot perfect bij Ank aan.’ De activiteiten in het huis variëren van bewegen op muziek en wandelen, tot knutselen. Maar ook als een deelnemer gewoon even wil zitten en lezen, dan kan dat. Willemien mocht een paar keer meelunchen om de sfeer te proeven en kreeg een positieve bevestiging. ‘Ik zag gelijk dat Ank zich helemaal thuisvoelde in deze kleine, warme groep mensen. Iedereen kent elkaar, kijkt naar elkaar om en er wordt veel gelachen. De mensen die het huis bezoeken hebben allemaal een actief en arbeidzaam leven gehad en mogen hier zichzelf zijn. Mijn schoonmoeder is voor veel mensen oma, of moeder, maar hier in het huis is ze weer gewoon Ank.’

Iets om naar uit te kijken

‘Het belangrijkste vind ik dat ze twee dagen per week met leuke mensen doorbrengt. De persoonlijke touch, de warmte van de mensen en de vrijwilligers in dit huis is heel groot. En het Odense huis biedt niet alleen een heel fijn gezelschap op die twee dagen in de week, maar het is ook iets waar ze naar kan uitkijken op de dagen dat ze alleen is. Als ik mijn schoonmoeder op maandag weer ophaal en Mia zegt: “Tot donderdag!”, dan zegt mijn

schoonmoeder: “Maar wat moet ik dan op dinsdag en woensdag doen?” Dat is voor ons een teken dat ze het naar haar zin heeft.’

Als de groep gaat lunchen, dan helpt iedereen mee. De een snijdt de groenten en de ander dekt de tafel. Ook Ank helpt mee, en dat was een eyeopener voor Willemien. “Vroeger liet Ank mij alles doen, maar ze kan veel dingen nog gewoon zelf. Wat dat betreft is het soms net als kinderen opvoeden. Kinderen moet je leren dat ze dingen zelf kunnen doen, ook al gaat het veel makkelijker en sneller als jij het voor ze doet. Dus nu laat ik mijn schoonmoeder bij mij ook weer meehelpen met snijden of de vaatwasser inruimen. En dat is voor haar ook fijn, want zij heeft daardoor het gevoel dat ze iets voor ons kan terugdoen.’

In beweging

Willemiens man dacht aanvankelijk dat het niets voor zijn moeder zou zijn. ‘Misschien niet zoals ze wás, zei ik tegen hem, maar wel zoals ze nu ís. Hij ziet haar nog als de strenge onderwijzeres, maar ze is nu veel zachter. Hij ging een paar keer mee en zag met hoeveel plezier ze terugkwam. Laatst had de begeleider van Bewegen met Ouderen bijvoorbeeld salsamuziek opgezet. Een van de cliënten had vroeger salsa gedanst en dat kwam weer bij haar naar boven. En toen stonden ze ineens met zijn allen te dansen! Mijn schoonmoeder vertelde achteraf hoe leuk ze dat had gevonden. Nou, ik denk niet dat iemand die mijn schoonmoeder kent, zich kan voorstellen dat Ank aan het dansen is!’, lacht Willemien. ‘Ze doen hier heel goed werk. En ik spreek namens alle mensen hier als ik zeg dat het ook wel drie dagen zou mogen zijn in plaats van twee. Iedereen heeft het zo naar zijn zin!’

Kerkplein

Een kerkplein is in veel plaatsen een plek van ontmoeting; soms voor een korte, vluchtige groet, maar meestal een plek waar je even de tijd neemt voor elkaar. Waar wij bij ‘Kerkplein’ speciaal de tijd voor nemen, is de ontmoeting met mensen met een licht verstandelijke beperking.
In 2018 hadden we 94 mensen in beeld, 19 vrijwilligers verdeeld over 4 werkgroepen, en vonden er 10 gezellige zaterdagactiviteiten plaats. Deze activiteiten ondersteunen de ontmoeting en beleving van spiritualiteit. Dit geldt niet alleen voor onze deelnemers, maar ook onze vrijwilligers beleven bijzondere momenten bij Kerkplein.

Met M25 wordt er jaarlijks een activiteit georganiseerd, speciaal voor de wat jongere en meer mobiele deelnemers. Afgelopen jaar was dat een themawandeling in het Arboretum Trompenburg. Hierdoor is er nu wat verjonging van onze deelnemersgroep op gang gekomen. Wel fijn als je al ruim 20 jaar bestaat en een groot deel van je deelnemers ‘van het eerste uur’ zijn. We zijn trots op de continuïteit die we kunnen bieden in het leven van onze deelnemers, die door veel wisselingen in de zorg zich niet altijd meer gekend weten. Kerkplein is voor de deelnemers een veilige plek, waar plaats is voor vormgeving aan de eigen identiteit.

Spirituele Marathon Rotterdam

Sinds 2013 organiseren verschillende religieuze en levensbeschouwelijke organisaties de Spirituele Marathon Rotterdam. Op 7 april 2018 vond deze interreligieuze en -levensbeschouwelijke loop in Rotterdam weer plaats. Dit keer onder het motto ‘Met elkaar, voor elkaar’. Bij de organisatie van de Spirituele Marathon Rotterdam was er nauwe afstemming met Like2Run, de organisator achter de evenementen van de Rotterdamse marathon. Zij boden onze deelnemers een korting van € 2,50 per persoon.

Op de dag zelf gaven we een nieuwe invulling aan de warming-up: dit keer geen bijdrage vanuit alle religieuze en levensbeschouwelijke richtingen, maar een persoonlijke ontmoeting tussen de deelnemers om elkaar beter te leren kennen en de verbondenheid met elkaar te vergroten. Na de warming-up liepen de deelnemers gezamenlijk vanaf Citykerk Het Steiger naar de Coolsingel.

Nieuw bij deze editie van de Spirituele Marathon was dat er onderweg aan het publiek op straat kaartjes werden uitgedeeld met uitleg over wie we zijn (mensen met een verschillende levensbeschouwelijke achtergrond) en wat we willen (verbinden, samen met anderen de weg afleggen met wederzijds respect). In totaal werden ongeveer 1000 kaartjes uitgedeeld. Dit heeft de bekendheid over de Spirituele Marathon wel vergroot, want daarvóór waren alleen de mensen die meeliepen op hoogte van doel en inhoud. Na het finishen liepen de deelnemers gezamenlijk terug naar Citykerk Het Steiger waar de certificaten werden uitgereikt.

De deelnemende organisaties in 2018:
SPIOR, MARA, Samen 010, Humanistisch Verbond Rotterdam, Convent der Kerken Rotterdam, Stichting Veelkleurige Religies, Rotterdamse Sikh Gemeenschap (Gurdwara Shri Guru Nanak Dev Ji), SanatanDharm.net en Shri Shiv Mandir Rotterdam.

Hoewel iedereen die je uitnodigt om mee te doen positief reageert, zit er geen groei in het aantal deelnemers door de jaren heen. Er liepen 37 mensen mee vanuit de achterban van de verschillende organisaties. Bij de evaluatie hebben we daarom besloten volgend jaar geen Spirituele Marathon te organiseren. Kennelijk spreken andere manieren om elkaar te ontmoeten vanuit verschillende levensbeschouwingen, zoals dialoogtafels en bezoeken aan elkaars gebedshuis, meer aan dan gezamenlijk hardlopen.

Veelkleurige Religies Rotterdam (VRR)

Veelkleurige Religies Rotterdam (VRR) is een samenwerkingsverband tussen christelijke, joodse, islamitische, boeddhistische, humanistische en hindoe-organisaties, dat in Rotterdam al vele jaren ‘reizen’ langs kerken, moskeeën, tempels en synagogen aanbiedt. Samen 010 is een van deze organisaties.

Vrijwilligers zijn de spil van dit project. Er is een coördinerend vrijwilliger die contact onderhoudt met de scholen en groepen die op reis willen, en met de gebedshuizen die groepen willen ontvangen. Er zijn vrijwilligers die groepen ontvangen en rondleiden in gebedshuizen en er zijn vrijwilligers die meedenken over de verdere ontwikkeling van VRR. De ontwikkeling van een Educatief Centrum Wereldreligies, zodat we nog meer jongeren in Rotterdam kunnen laten kennismaken met alle religies en levensbeschouwingen in onze stad, is ook in 2018 nog niet van de grond gekomen. Het vinden van een goede locatie blijft een uitdaging.

ROS en OMZO

Het Rotterdams Ongedocumenteerden Steunpunt (ROS) en de stichting Ondersteuning Mensen Zonder Verblijfstitel Pauluskerk (OMZO) zijn in 2018 door Samen 010 bestuurlijk ondersteund. Beide organisaties zetten zich in voor mensen zonder verblijfspapieren.

Welkom Onthaal

Welkom Onthaal organiseert samen met kerken uit Rotterdam en Ridderkerk op zaterdagmiddag (buiten de schoolvakanties) in een van de kerken een Open Huis voor de bewoners van het AZC in Beverwaard. De Welkom Onthaal-vrijwilligers gaan met de mensen uit het AZC in gesprek. Op die manier kunnen zij hun Nederlands oefenen, vragen stellen over de stad en kennismaken met mensen uit Rotterdam e.o. De betrokken kerken organiseren ook andere activiteiten buiten het Open Huis om, zoals een sportmiddag of een burendag/wijkontmoeting met een maaltijd. Er is ook een tuinproject waarbij bewoners van het AZC met diverse vrijwilligers samen een moestuin op het AZC onderhouden. In december hebben 101 kinderen uit het AZC een rugtas met speelgoed en schoolspullen cadeau gekregen via een inzamelingsactie.

In 2018 hielden we weer elke eerste zondag van de maand een wake bij het Detentiecentrum Zestienhoven. Met zo'n 30 à 40 mensen stonden we samen in een kring voor het gebouw. In het detentiecentrum zitten mensen zonder verblijfspapieren vast, in afwachting van hun uitzetting.

Een derde activiteit in het kader van Welkom Onthaal is een project voor statushouders. De vrijwilligers van dit project kunnen deze 'nieuwe Rotterdammers' concreet hulp bieden, bijvoorbeeld door te oefenen met de Nederlandse taal, samen de stad te verkennen en te helpen bij praktische zaken. Zelforganisaties en bijvoorbeeld taalaanbieders bleken een goede bron voor het benaderen van statushouders. Een voorbeeld is het contact met een Eritrese stichting/restaurant. Hier komen veel statushouders met vragen, maar ook gewoon voor een kopje koffie. De ontmoetingen die we hier hadden leidden uiteindelijk tot de opzet van taalgroepjes, een plan voor een kappersopleiding, en verwijzingen naar potentiele werkplekken. In 2018 werden met 50 vrijwilligers al meer dan 50 koppelingen gerealiseerd; in de meeste gevallen tussen een vrijwilliger en een groepje statushouders om te begeleiden.

Welkom Onthaal is een samenwerkingsverband van verschillende organisaties, waarvan Samen 010 er een is.

Diaconieën en DMS

De diaconieën zijn voor Samen 010 belangrijke samenwerkingspartners. Zo participeren de diaconieën in de Raad van Aangeslotenen en oefenen op die manier directe invloed uit op het beleid van Samen 010.

In 2018 organiseerde Samen 010 voor de tweede keer een diaconale dag voor alle diakenen van de aangesloten kerken. Op de diaconale dag waren er vijf workshops, die werden geleid door medewerkers van Samen 010 en een collega van SKIN-Rotterdam:

- 'Contact en samenwerking met internationale- en migrantenkerken';
- 'Voltooid leven, gesprekken met ouderen rondom het levenseinde';
- 'De rol van diakenen: in gesprek over de toekomst';
- 'Armoede en schulden: hoe kun je mensen effectief helpen?';
- 'Hoe kom je eenzaamheid op het spoor en hoe ga je het gesprek aan?'.

Deze diaconale dag is inmiddels een jaarlijkse traditie en vindt ieder jaar op de laatste zaterdag van september plaats.

Al een aantal jaren ondersteunt Samen 010 de Diaconaal Missionaire Stuurgroep (DMS). De DMS bestaat uit vertegenwoordigers van de (grote) diaconieën van Rotterdam. De DMS verdeelt o.a. de financiële middelen die Kerk in Actie beschikbaar stelt voor diaconale projecten in Rotterdam. In 2018 heeft de DMS de middelen voor 2019 verdeeld over 15 projecten.

Raad van Aangeslotenen

Elske Bamberg
Protestantse Gemeente Rotterdam-Noord

Jan-Hendrik Bos
Doopsgezinde Gemeente Rotterdam

Mark Dubbeld
Diaconie Nederlands Gereformeerde kerk Overschie

Ardjan Faasse
Diaconie Protestantse Gemeente Rotterdam Zuid

Pieter van Gool
Diaconie Gereformeerde kerk Pernis

Ton den Hartog
Diaconie Gereformeerde Kerk Rotterdam IJsselmonde

Marcel van Hove
Diaconie Hervormde Gemeente Rotterdam Centrum

Ger de Jong
Diaconie Protestantse Gemeente Alexanderkerk

Sidy van Kwawegen
Diaconie Hervormde Gemeente Delfshaven

Sjany Middelkoop
Diaconaal Centrum Pauluskerk

Harrie Rienks
Diaconie Protestantse Gemeente Overschie

Wim Snel
Diaconie Protestantse Gemeente Hoogvliet

Eelco Stapelkamp
Diaconie Protestantse Gemeente Kralingen

Bert van der Stoep
Diaconie Hervormde Gemeente Pernis

Hans Welter
Diaconie Hervormde Gemeente Rotterdam-IJsselmonde

Rolf Wolthuis
Remonstrantse Gemeente Rotterdam

Bestuur

Wim van der Mik - voorzitter
Hanneke van Krimpen - penningmeester
Bert Davelaar
Anne Geluk-Bakker
Mark Jan Goedhart
Piet van Poelgeest
Rianne van Velzen
Daniël de Witte

• vacature - secretaris

Medewerkers

Hanny de Kruijf • hk@samen010.nl
directeur Samen 010, interreligieuze dialoog, vluchtelingen, Laurentiusdag, Kerkennacht
Alexander Borst • ab@samen010.nl
armoede, coördinator Michahuis, Budgetmaatjes 010, personeelszaken
Mia Bronder-Padmos • mb@samen010.nl
zorg, sociaal isolement, dementie, Odensehuis Rotterdam
Jane Martie-Chatlein • jane.martie-chatlein@energiebanknederland.nl
Energiebank Rotterdam
Bea Cox • bc@samen010.nl
sociaal isolement, zingeving, eenzaamheid, Motto Prins Alexander
Tanja Demper • td@samen010.nl
kerk en mensen met een verstandelijke beperking, Kerkplein, Zin in Lunch! IJsselmonde en Beverwaard
Edmond van Dijck • ed@samen010.nl
cursussen en trainingen, Train
Jantine van Dijk • jd@samen010.nl
sociaal isolement, zingeving, eenzaamheid, Motto Hillegersberg-Schiebroek
Annetta Eilander • ae@samen010.nl
armoede, Budgetmaatjes Capelle

Elisabeth van der Ham-Remmers • eh@samen010.nl
kerk en buurt, Serve the City Rotterdam
Remy Jacobs • rj@samen010.nl
sociaal isolement, zingeving, eenzaamheid, Motto IJsselmonde, Zin in Film! IJsselmonde
Henk Kamminga • hkm@samen010.nl
sociaal isolement, zingeving, eenzaamheid, Motto Delfshaven, Zin in Film! Delfshaven
Wilma Kievit-Neervoort • wk@samen010.nl
• diaconierotterdam@samen010.nl
• officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl
secretariaat, Diaconie Hervormde Gemeente Rotterdam-Centrum, Doopsgezinde Gemeente Rotterdam
Erik Maan • em@samen010.nl
armoede, sociaal isolement, Budgetmaatjes 010, diaconaal werk Wijkpastoraat Crooswijk
Martin Mekes • mm@samen010.nl
zorg, sociaal isolement, Logeerhuis De Buren, Mantelzorgmaatjes IJsselmonde
Wilma Petersen-Kramer • wp@samen010.nl
administratie
Paula Rotteveel • pr@samen010.nl
zorg, sociaal isolement, Logeerhuis De Buren

Anne-Karinne Sanders • as@samen010.nl
leidinggevende secretariaat
Lea Sies • ls@samen010.nl
armoede, Donderdag Bijzonderdag, Vrijdag Xtra Bijzonderdag, HiP Rotterdam, Laurentiusdag
Maria Tavares • mt@samen010.nl
secretariaat
Elske Thomassen-Ende • et@samen010.nl
armoede, sociaal isolement, HiP Capelle, Budgetmaatjes Capelle, Diaconaal Platform Capelle
Dorothee van der Veer • dv@samen010.nl
kerk en buurt, Serve the City Rotterdam
Dirma Verkuil • div@samen010.nl
sociaal isolement, zingeving, eenzaamheid, Zin in het Leven! Prins Alexander
Heidi van der Wijk • hw@samen010.nl
secretariaat, fondsenwerving

Gedetacheerd door Stichting Mara:
Barbra van Keulen • bk@samen010.nl
armoede, Budgetmaatjes 010

Samen 010 in cijfers

Projecten die Samen 010 zelf heeft opgezet en uitvoert: 11 projecten met ruim 500 vrijwilligers.

Aantal cursisten bij Train: 163

Projecten die we doen samen met andere organisaties: 7 projecten + ondersteuning van 37 wijkdiaconieen

Vrijwilligersorganisaties die we adviseren, ondersteunen en/of trainen: 19 organisaties.

Betaalde medewerkers: 14,6 fte.

Er zijn 19 medewerkers die alle projecten coördineren, ondersteund door 4 secretariaats-medewerkers, een boekhouder en een directeur.

Het bestuur bestaat uit 8 bestuursleden.

Samen 010 ontving in 2018 steun van:
Stichting Bevordering van Volkskracht, Bouwend Rotterdam, Van Cappellen Stichting, Stichting Daniël van der Vorm, Fonds DBL, Stichting Dioraphte, Gemeente Rotterdam, HandicapNL (voorheen Fonds verstandelijk gehandicapten), Kansfonds, Projecten in Nederland (PIN), Sint Laurensfonds, Stichting Pieter Arie van der Kooijfonds, Stichting Rotterdam, Stichting Samenwerkende Steunfondsen Verstandelijk Gehandicapten Rijnmond, Stichting van Schulden naar Kansen, Snickers-De-Bruijn Stichting, Stichting Steunfonds Jeugdbescherming Rotterdam, Stichting Sint Jansplaats, Stichting SPZ, Stichting Het Wit Gele Kruis, Rabobank Foundation, PCOB, Nuon, Stedin, Heijmans, Gemeente Capelle aan den IJssel, G. Ph. Verhagen-Stichting, Stichting De Lichtboei.

Winst- en verliesrekening

		2018	2017
Baten	Subsidie (deel)gemeente	543.039	504.616
	Kerkelijke bijdragen	115.139	118.763
	Bijdragen fondsen	324.188	348.954
	Giften derden en particulier	45.989	11.004
	huuropbrengsten Micha studentenhuis	33.559	33.887
	overige inkomsten	14.831	24.975
	Interestbaten	13	77
	Baten voorgaande jaren	7.014	-
	Vooruitontvangen/terug te betalen bedragen	0	-17.188
	Baten totaal	**1.083.772**	**1.025.088**
Lasten	Personeelskosten	836.583	763.988
	Afschrijving vaste activa	1.290	3.004
	Huisvestingskosten; kantoor en Micha studentenhuis	65.695	64.083
	Organisatiekosten	81.593	78.285
	Projectkosten	83.149	96.855
	Overige lasten	1.469	3.456
	Lasten totaal	**1.069.779**	**1.009.671**
	Resultaat boekjaar	**13.993**	**15.417**

Adressen

Samen 010
Hang 7
3011 GG Rotterdam
T (010) 466 67 22
E info@samen010.nl
W www.samen010.nl

Logeerhuis De Buren
Astanaplein 7
3072 JR Rotterdam
T (010) 466 67 22
E info@logeerhuisdeburen.nl
W www.logeerhuisdeburen.nl

Michahuis
Katendrechtse Lagedijk 149
3081 ZR Rotterdam
T (010) 466 67 22
E ab@samen010.nl
W www.samen010.nl

Odensehuis Rotterdam
Huis van de Wijk (Het Lage Land)
Remmet van Millplaats 15
3067 AN Rotterdam
T (010) 466 67 22
E info@samen010.nl
W www.samen010.nl

Colofon

Samen 010 - jaarverslag 2018
Copyright © 2019 Samen 010

Auteurs
Alize van Zutphen: interview Elly Neven (Energiecoach)
Frances Gallimore: interview Nasrien (Sint voor Kint), dhr. Castillo (Budgetmaatjes 010), mevr. Limburg (Zin in het Leven!), Willemien (Odensehuis Rotterdam)
Alle Samen 010-coördinatoren: teksten over de diverse projecten

Fotografie
Peter van Mulken (cover, blz. 4, 5, 8, 14, 20, 22, 28/29, 37, 39)
Elisabeth van der Ham (blz. 7, 51)
Janny Maliepaard (blz. 25)

Druk
Flyeralarm

Vormgeving en redactie
Anne-Karinne Sanders

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de stichting Samen 010.